

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA ORGANIZACJI I MOBILIZACJI WOJSK

DO UŻYTKU
BIBLIOTECZNEGO

~~ALN~~ E

Egz. Nr 1

plk dypl. Jan ŁABĘDŹ

ORGANIZACJA, PLANOWANIE I KIEROWANIE
PROCESEM MOBILIZACYJNEGO ROZWINIĘCIA ZT
W RAMACH OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW
GOTOWOŚCI BOJOWEJ

030 189
ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIA
KADRY W OBRONIE PAŃSTWA
i. gen. bron. Świerczewskiego
039 189

WARSZAWA

WRZESIEŃ

1971

48

136

68

K

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA ORGANIZACJI I MOBILIZACJI WOJSK

DO UŻYTKU
SLUŻBOWEGO

[REDACTED] E

Egz. Nr 1

plk dypl. Jan ŁABĘDŹ

**ORGANIZACJA, PLANOWANIE I KIEROWANIE
PROCESEM MOBILIZACYJNEGO ROZWINIĘCIA ZT
W RAMACH OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANOW
GOTOWOŚCI BOJOWEJ**

039189
ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIA
KATEDRY SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego
039189

WARSZAWA

WRZESIEŃ

1971

A K A D E M I A   S Z T A B U   G E N E R A L N E G O
im.gen.broni K.Swierczewskiego

KATEDRA ORGANIZACJI I MOBILIZACJI WOJSK

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

T A J N E

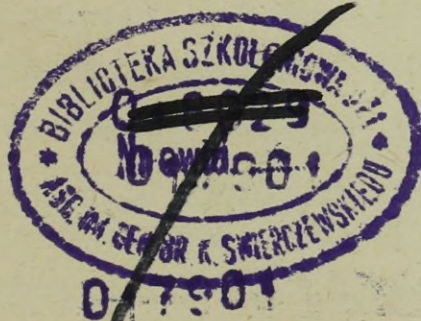
Egz.nr....

1

Gonekl. nr 12657
R

płk dypl. Jan ŁABEŹ

ORGANIZACJA, PLANOWANIE I KIEROWANIE PROCESEM
MOBILIZACYJNEGO ROZWINIĘCIA ZT W RAMACH OSIAGANIA
WYŻSZYCH STANOW GOTOWOSCI BOJOWEJ

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
KATEDRY SZTABU GENERALNEGO
im. gen. bron. K. Swierczewskiego

039189

WARSZAWA

Wrzesień

1971 r.

SPIS TREŚCI

	str.
WSTEP	3
I. Zasady ogólne mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk	4
II. Organizacja i planowanie mobilizacyjnego roz- winięcia ZT w ramach osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej	10
1. Rola i zadania dowództwa ZT w zakresie orga- nizacji i planowania mobilizacyjnego rozwi- nięcia podległych jednostek wojskowych	11
2. Organizacja i planowanie mobilizacyjnego rozwinięcia na szczeblu ZT	14
3. Planowanie materiałowo-technicznego zabezpie- czenia mobilizacyjnego rozwinięcia ZT	16
4. Forma i treść podstawowych dokumentów mobi- lizacyjnych planu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej	19
III. Uruchomienie i przebieg mobilizacyjnego roz- winięcia ZT.	27
IV. Kierowanie przebiegiem mobilizacyjnego rozwi- nięcia ZT w ramach osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej	30
V. Istota aktualności planu mobilizacyjnego	36

W S T E P

Charakter przyszłej wojny, możliwości współczesnych środków walki oraz koncepcje operacyjno-strategiczne nieprzyjaciela, a szczególnie jego dążenie do uprzedzenia naszych sił zbrojnych w osiągnięciu gotowości bojowej i możliwość wykonania niespodziewanego uderzenia wywiera bezpośredni wpływ na kształtowanie się sposobu i zasad mobilizacyjnego rozwinięcia systemu obronnego sił zbrojnych, związków taktycznych i jednostek wojskowych.

Niezbędny stopień gotowości obronnej państwa zapewniają istniejące w czasie pokoju jednostki wojskowe, które stanowią bazę do całkowitego mobilizacyjnego rozwinięcia sił zbrojnych, w przypadku zaistnienia takiej potrzeby, do rozmiarów przewidzianych na czas wojny w oparciu o nagromadzone rezerwy ludzkie i materialne państwa.

Dlatego też podstawowym celem planowania mobilizacyjnego rozwinięcia jest zapewnienie niezbędnych warunków do sprawnego i terminowego przejścia sił zbrojnych ze struktury organizacyjnej czasu pokojowego na strukturę organizacyjną czasu wojennego w oparciu o nagromadzone zapasy oraz wydzielone dla sił zbrojnych rezerwy osobowe i materialne z gospodarki narodowej.

Realizacja powyższego celu jest o tyle skomplikowana, że w pracach związanych z zaspokojeniem potrzeb mobilizacyjnych sił zbrojnych biorą udział obok różnorodnych wojskowych organów mobilizacji i uzupełnień, również ogniwa administracji państwowej i gospodarki narodowej, z którymi każda jednostka wojskowa niezależnie od szczebla dowodzenia musi ściśle współpracować.

To też, proces mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych bez względu na szczebel dowodzenia musi być zawczasu planowany i zorganizowany, a treść tego procesu musi być oparta na odpowiednich założeniach operacyjno-taktycznych przy jednoczesnej współpracy i współdziałaniu jednostek wojskowych i administracji państwowej.

I ZASADY OGOLNE MOBILIZACYJNEGO ROZWINIĘCIA WOJSK

Podstawowym celem mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych jest zapewnienie im niezbędnych warunków do sprawnego i terminowego przejścia z organizacji i stanu pokojowego na organizację i stan wojenny.

Osiągnięcie tego celu możliwe jest w wyniku pełnego zaspokojenia wszystkich potrzeb mobilizacyjnych jednostek rozwiniętych, o niepełnych stanach osobowych, skadrowanych, przeformowanych oraz formowanych od nowa.

Mobilizacyjne rozwinięcie jednostek wojskowych jest procesem zawczasu planowanym i zorganizowanym, a jego treść oparta jest na założeniach operacyjno-taktycznych w przewidywaniu rozwoju sytuacji polityczno-militarnej poprzedzającej konflikt zbrojny lub w toku jego trwania.

Założenia te w szczególny sposób będą rzutowały na czas i sposoby mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych, elastyczność mobilizacyjnego rozwinięcia, na czas, sposób i ilość planowanych do zgromadzenia w gospodarce narodowej środków materiałowych, powołania żołnierzy rezerwy oraz sposób i warianty przeprowadzenia mobilizacji.

W założeniach tych również zawarta będzie rola, miejsce i zadania związku taktycznego i jego jednostek w ogólnym planie osiągnięcia gotowości bojowej sił zbrojnych.

W celu umożliwienia jednostkom związku taktycznego stopniowego przechodzenia do wyższych stanów gotowości bojowej a tym samym i stopniowego zwiększenia obciążenia gospodarki narodowej zadaniami mobilizacyjnymi - w planowaniu mobilizacyjnym przyjmuje się odpowiednie warianty przeprowadzenia mobilizacji w zależności od wprowadzonego stanu gotowości bojowej lub stopnia zagrożenia.

W związku z tym mobilizacyjne rozwinięcie jednostek wojskowych może się rozpocząć i zakończyć dla całego związku taktycznego w okresie stanu podwyższonej gotowości obronnej państwa, a zakończyć w okresie stanu bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa państwa.

Po wprowadzeniu stanu podwyższonej gotowości obronnej państwa, najczęściej dla jednostek wojskowych wprowadza

się stan podwyższonej gotowości bojowej, natomiast wprowadzenie stanu bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa państwa powoduje zarządzenie dla nich pełnej gotowości bojowej.

Stan podwyższonej gotowości bojowej jest stanem pośrednim między stanem stałej a pełnej gotowości bojowej. W zależności od sytuacji może on być wprowadzony po uprzednim wykonaniu przedsięwzięć przygotowawczych lub ze stanu stałej gotowości bojowej.

W przypadku zarządzenia stanu podwyższonej gotowości bojowej wszystkie jednostki wojskowe przystępują w określonych rejonach lub obiektach /rejonach stałej dyslokacji/, do wykonania przedsięwzięć zapewniających maksymalne skrócenie czasu na przejście tych jednostek z miejsc dyslokacji do rejonów, w których będą one osiągać pełną gotowość bojową. W tym okresie powołuje się żołnierzy rezerwy, pobiera się środki transportowe i maszyny inżynieryjne z gospodarki narodowej przewidziane do powołania w rzucie alarmowym.

Dla jednostek rozwiniętych jest to okres, w którym otrzymują w trybie alarmowym całość należnego im uzupełnienia, Związek taktyczny wykonujący przedsięwzięcia wynikające ze stanu podwyższonej gotowości bojowej - może przejść bezpośrednio do wykonania przedsięwzięć wynikających ze stanu pełnej gotowości bojowej po jej zarządzeniu.

W przypadku wprowadzenia stanu pełnej gotowości bojowej poprzedzonej stanem podwyższonej gotowości bojowej, wszystkie przedsięwzięcia związane z tym okresem wykonuje się w trybie alarmowym z przestrzeganiem obowiązujących zasad maskowania jeżeli jednocześnie nie została ogłoszona mobilizacja jawna.

W tym przypadku jednostki związku taktycznego najczęściej po wykonaniu /lub w trakcie wykonywania/ czynności przygotowawczych i przewidzianych dla okresu podwyższonej gotowości bojowej - realizują w sposób skryty bez oddzielnego zarządzenia wszystkie przedsięwzięcia mobilizacyjne przewidziane dla tego okresu. Wychodzą z miejsc stałej dyslokacji i zajmują wyznaczone rejony osłaniania pełnej gotowości bojowej, wraz z posiadany sprzętem i zapasami materiałowymi

według należności czasu wojennego. Przyjmują żołnierzy rezerwy, środki transportowe i inny sprzęt techniczny z gospodarki narodowej, w rejonach zapasowych mobilizacji oraz dostarczają ich do rejonów osiągnięcia pełnej gotowości bojowej.

Związek taktyczny może również osiągać pełną gotowość bojową bezpośrednio ze stanu stałej gotowości bojowej nie poprzedzonej stanem podwyższonej gotowości bojowej.

W tych warunkach realizacja przedsięwzięć mobilizacyjnych napotka na duże trudności wynikające ze sposobu ich przeprowadzenia.

Jednostki związku taktycznego w tym przypadku przystępują w trybie alarmowym bez oddzielnego zarządzenia do jednoczesnej pełnej realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych i pełnej gotowości bojowej.

Wszystkie jednostki wojskowe przechodzą do rejonów osiągnięcia pełnej gotowości bojowej lub do zapasowych rejonów mobilizacji gdzie przyjmują uzupełnienie i dostarczają go do miejsc osiągnięcia pełnej gotowości bojowej.

Jednostki rozwinięte i niektóre określone jednostki o niepełnych stanach osobowych mogą wychodzić bezpośrednio do rejonów alarmowych w gotowości do wykonania zadań bojowych.

Przedwczesne lub zbyt późne przeprowadzenie mobilizacji wielkiej ilości jednostek wojskowych oraz nieodwracalność niektórych przedsięwzięć szczególnie tych, które w zasadniczy sposób rzutują na działalność ekonomiczną będzie miało ujemne skutki dla całej gospodarki narodowej.

Dlatego też bardzo istotnym problemem staje się wprowadzenie odpowiednich wariantów i określenie czasu przystąpienia do realizacji przedsięwzięć związanych z mobilizacyjnym osiągnięciem gotowości bojowej oraz ustalenie ilości /zestawów/ rozwijanych w tym czasie jednostek wojskowych.

Biorąc powyższe pod uwagę oraz to, że termin rozpoczęcia mobilizacji, jej przebieg, czas trwania i osiągnięty rezultat w znacznym stopniu decydują o gotowości jednostki wojskowej do rozpoczęcia działań, w planie mobilizacyjnym należy przewidzieć możliwość elastycznego realizowania

- 77 -

poszczególnych przedsięwzięć mobilizacyjnych w każdym warunkach, bądź to w warunkach pokojowych, bądź też w początkowym okresie wojny, stosując odpowiednie warianty w zależności od określonej sytuacji polityczno-wojskowej.

Istotny też wpływ na osiągnięcie pełnej gotowości bojowej przez związki taktyczne będzie miał ich stan organizacyjny czasu pokojowego, ponieważ stan organizacyjny czasu pokojowego jednostek wojskowych rzutuje na określenie ilości czasu potrzebnego na wykonanie przedsięwzięć związanych z uzupełnieniem ich do pełnych etatów czasu wojennego.

Związki taktyczne i wchodzące w ich skład oddziały w zależności od stanu organizacyjnego rozwinięcia w czasie pokoju dzielą się na: rozwinięte, o niepełnych stanach osobowych, skadrowane i nowoformowane oraz pod względem mobilizacyjnym na jednostki: mobilizujące, mobilizowane i mobilizujące się,

Związki taktyczne, których jednostki są typu rozwiniętego mają najmniejszy zakres przedsięwzięć mobilizacyjnych i z zasady mobilizują się w trybie alarmowym.

Większy nieco zakres przedsięwzięć mobilizacyjnych mają związki taktyczne, których jednostki zaliczone są do jednostek o niepełnych stanach osobowych, chociaż struktura organizacyjna tych jednostek jest zbliżona do struktury organizacyjnej czasu wojennego to jednak wymagają odpowiedniego uzupełnienia stanem osobowym. Posiadają one całość należnego im uzbrojenia, sprzętu bojowego i innego wyposażenia z wyjątkiem niektórego sprzętu mechanicznego i części środków transportowych przewidzianych do pobrania z gospodarki narodowej.

Największy zakres przedsięwzięć mobilizacyjnych będą miały związki taktyczne, których jednostki wojskowe są typu skadrowanego lub przewidziane do przeformowania na wyższe szczeble organizacyjne. Struktura organizacyjna tych jednostek odbiega w zasadniczy sposób od organizacji wojennej a stopień pokojowego ukończenia niektórych rodzajów sprzętu i środków transportowych może być znacznie niższy od jednostek o niepełnych stanach osobowych, a w zakresie stanu osobowego nie będzie przekraczał zazwyczaj 35% w stosunku do etatu czasu wojennego.

Podobnie przedstawiają się zadania mobilizacyjne w jednostkach mobilizowanych od nowa, dla których sprzęt, uzbrojenie i środki techniczne są gromadzone w jednostkach mobilizujących jako zapas nienaruszalny. Stan nagromadzonego sprzętu technicznego jak maszyny inżynieryjne, środki transportowe jest zazwyczaj niższy od gromadzonych zapasów w jednostkach o niepełnych stanach osobowych lub skadrowanych. Uzupełnienie brakujących ilości środków transportowych i maszyn inżynieryjnych planuje się przez pobieranie ich z gospodarki narodowej. Załączkami formowanych od nowa jednostek w okresie pokoju są etatowe grupy organizacyjne i załączki wojenne wydzielone z kadry zawodowej innych jednostek.

Niezależnie od stanu organizacyjnego jednostek i posiadanych w czasie pokoju załączków wojennych stanu osobowego, w jednostkach wojskowych gromadzi się sprzęt bojowy, techniczny, kwatermistrzowski, jako zapas nienaruszalny. Na zapas nienaruszalny przede wszystkim gromadzi się sprzęt, który nie występuje w ogóle lub w małych ilościach w gospodarce narodowej. Stąd też ilość i rodzaj środków materiałowych pobieranych z gospodarki narodowej w poszczególnych rejonach mobilizacji jednostek zależy od stopnia rozwinięcia organizacyjnego i stanu stałej gotowości bojowej w czasie pokoju tych jednostek wojskowych.

Czynności związane z realizacją przedsięwzięć mobilizacyjnego rozwinięcia związku taktycznego i osiągnięcia gotowości bojowej przez jego oddziały, dokonuje się w zasadniczych lub zapasowych rejonach mobilizacji. Zasadniczym miejscem mobilizacji jest ten rejon stałego stacjonowania danej jednostki w określonym garnizonie. Zapasowym miejscem mobilizacji - jest ten rejon przewidziany dla konkretnej jednostki, w którym może ona przeprowadzać mobilizację.

Rejon ten powinien zapewniać:

- szybkie przejście pododdziałów i ewakuację sprzętu do tego rejonu z chwilą ogłoszenia alarmu bojowego;
- dogodne warunki rozmieszczenia poszczególnych elementów funkcjonalnych oddziału mobilizowanego i maskowanie czynności mobilizacyjnych;

- sprawny napływ żołnierzy rezerwy przybywających na mobilizację, przyjęcia ich i kierowania do mobilizacyjnych pododdziałów;

- możliwość maksymalnego wykorzystania właściwości ochronnych i maskowania wykonywanych czynności mobilizacyjnych;

- sprawne bezkolizyjne wyjście mobilizowanych pododdziałów jednostki z rejonu alarmowego lub na planowany jej kierunek działania.

Mobilizacyjne rozwinięcie związku taktycznego przeprowadza się skrycie, a tylko w wyjątkowych i ostatecznych wypadkach - jawnie. W pierwszym przypadku rozpoczęcie wykonywania przedsięwzięć mobilizacyjnych może odbywać się w zapasowym rejonie mobilizacji przy ścisłym maskowaniu zakresu i rozmachu wykonywanych przedsięwzięć mobilizacyjnych.

Mobilizacja jawna może być zarządzona w przypadku bezpośredniego zagrożenia lub jawnej agresji nieprzyjaciela i prowadzona będzie z reguły w zapasowym rejonie mobilizacji.

Z uwagi na to, że mobilizacyjne rozwinięcie sił zbrojnych zawsze pociąga za sobą nieodwracalne skutki ekonomiczne dlatego też mobilizacyjne rozwinięcie jednostek wojskowych powinno być realizowane stopniowo, stosownie do rozwijającej się sytuacji polityczno-wojskowej, poprzez wykonywanie poszczególnych przedsięwzięć aż do osiągnięcia pełnej gotowości bojowej jednostki włącznie.

Sposób taki pozwoli uchronić z jednej strony gospodarkę narodową przed gwałtownym wstrząsem ekonomicznym i nadmiernym obciążeniem jej jednoczesną realizacją zadań mobilizacyjnych, a z drugiej strony pozwoli na stopniowe podwyższenie gotowości bojowej wojsk.

Niezależnie od powyższego, w przypadku szybkiego narastania kryzysu i braku czasu na stopniową realizację przedsięwzięć mobilizacyjnych, należy być przygotowanym aby zapewnić wojskom warunki do jednoczesnego rozwinięcia mobilizacyjnego przy jak najmniejszym spowodowaniu zaburzeń w sprawnym funkcjonowaniu administracji państwowej i gospodarki narodowej.

II. ORGANIZACJA I PLANOWANIE MOBILIZACYJNEGO ROZWINIĘCIA
ZWIĄZKU TAKTYCZNEGO W RAMACH OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW
GOTOWOŚCI BOJOWEJ

Podstawowym celem planowania mobilizacyjnego rozwinięcia związku taktycznego jest zapewnienie mu niezbędnych warunków do terminowego i sprawnego przejścia ze struktury organizacyjnej czasu pokojowego na strukturę organizacyjną czasu wojennego.

Osiągnięcie tego celu możliwe jest poprzez zabezpieczenie podległym oddziałom związku taktycznego wszystkich potrzeb mobilizacyjnych w oparciu o nagromadzone zapasy w jednostkach wojskowych oraz wydzielone rezerwy osobowe i materiałowe /szczególnie środki transportowe/ z gospodarki narodowej.

Zakres planowania przedsięwzięć mobilizacyjnych uzależniony jest od szczebla dowodzenia, struktury organizacyjnej i stopnia ukończenia pokojowego jednostek wojskowych. Podstawowe zadania w zakresie realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych wykonywane są w oddziałach i terenowych sztabach wojskowych zabezpieczających rozwinięcie tych oddziałów.

Związek taktyczny jest specyficznym szczeblem dowodzenia, wykonującym dwojakiego rodzaju zadania w zakresie mobilizacyjnego rozwinięcia w ramach osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej.

Dowództwo związku taktycznego z jednej strony spełniając rolę jednostki nadrzędnej, kieruje w podległych oddziałach procesem planowania i realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych, z drugiej zaś strony spełniając rolę jednostki mobilizującej, odpowiedzialne jest za mobilizacyjne rozwinięcie oddziałów i pododdziałów powierzonych mu do zmobilizowania.

Związek taktyczny w zakresie wykonywania zadań mobilizacyjnych podlega bezpośrednio dowódcy okręgu wojskowego.

Na szczeblu związku taktycznego, podobnie jak na szczeblu jednostki wojskowej - problematyka mobilizacyjna

stanowi integralną część problematyki osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej.

W związku z tym, zagadnienia dotyczące mobilizacyjnego rozwinięcia związku taktycznego, ujmowane są w planie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej związku taktycznego. Również kierowanie procesem mobilizacyjnego rozwinięcia związku taktycznego stanowi integralną część kierowania procesem osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej związku taktycznego. Z powyższego wynika, że zarówno planowanie, jak i kierowanie procesem osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej rozstrzyga równocześnie całokształt zagadnień mobilizacyjnych.

1. Rola i zadania dowództwa związku taktycznego w zakresie organizacji i planowania mobilizacyjnego rozwinięcia podległych jednostek wojskowych

Wszystkie zadania w zakresie przygotowania i przeprowadzenia mobilizacji realizuje się na szczeblu związku taktycznego w oparciu o instrukcje i dyrektywy Ministra Obrony Narodowej, zarządzenia i wytyczne Szefa Sztabu Generalnego oraz wytyczne specjalistyczne wydane przez szefów rodzajów wojsk i służb jak i bezpośrednich przełożonych.

Dowódca związku taktycznego kieruje całokształtem przedsięwzięć w zakresie przygotowania i przeprowadzenia mobilizacji podległych oddziałów oraz jednostek powierzonych mu do zmobilizowania.

Do zadań dowództwa związku taktycznego należy:

- sprecyzowanie zasadniczych zadań w zakresie mobilizacyjnego rozwinięcia oddziałów i jednostek wojskowych wynikające z otrzymanych ze szczebla nadrzędnego zadań mobilizacyjnych;

- ocena możliwości oraz sposoby realizacji zadań mobilizacyjnych z punktu widzenia posiadanych sił i środków oraz nakazanych terminów;

- określenie rodzaju, charakteru i zakresu przedsięwzięć, które powinny być zrealizowane w ramach stopniowego osiągnięcia gotowości bojowej oddziałów i uwzględnienie ich w planowaniu mobilizacyjnym;

- określenie niezbędnej rezerwy zarówno w terminach jak i siłach i środkach przeznaczonych do realizacji planowanych przedsięwzięć zwłaszcza na wypadek zaistnienia zakłóceń w czasie realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych;

- sprawowanie nadzoru nad organizacją i planowaniem mobilizacyjnego rozwinięcia podległych oddziałów oraz jednostek powierzonych jednostkom związku taktycznego do zmobilizowania;

- ustalenie potrzeb, planowanie i realizowanie materiałowo-technicznego zabezpieczenia podległych oddziałów;

- nadzór nad przechowywaniem, konserwacją oraz utrzymaniem w stałej gotowości technicznej i przydatności użytkowej sprzętu oraz materiałów zapasu nienaruszalnego i niezniżalnego, przewidzianych na uzupełnienie potrzeb mobilizacyjnych jednostek wojskowych;

- ustalenie potrzeb w zakresie terytorialnego nagromadzenia rezerw osobowych i planowania szkolenia żołnierzy rezerwy będących na przydziałach mobilizacyjnych w oddziałach związku taktycznego;

- powiadamianie o zarządzeniu realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych;

- organizowanie i prowadzenie szkolenia mobilizacyjnego kadry dowódczej sztabu związku taktycznego i podległych oddziałów wojskowych;

- kierowanie przebiegiem mobilizacji.

Dowódca związku taktycznego przekazując zadania do wykonania podległym oddziałom i jednostkom wojskowym powinien przede wszystkim określić ilość, rodzaj i charakter zadań mobilizacyjnych przewidzianych do wykonania w okresie mobilizacji oraz terminy i kolejność mobilizacyjnego rozwijania oddziałów i według jakich wariantów. Uwzględnić też musi, w jakich sytuacjach polityczno-wojskowych może nastąpić mobilizacyjne rozwijanie jednostek wojskowych oraz jaki to będzie miało wpływ na realizację poszczególnych przedsięwzięć.

Najbardziej istotnym etapem pracy dowódcy związku taktycznego w procesie przygotowania mobilizacyjnego rozwinięcia jest wnikliwa analiza i szczegółowa ocena warunków w jakich mogą być realizowane otrzymane zadania.

Szczególnie będą wymagały wyjaśnienia następujące problemy:

- w jakim stopniu posiadane siły i środki umożliwią realizację nakazanych zadań mobilizacyjnych;
- co należy przedsięwziąć, aby stworzyć jak najbardziej dogodne warunki do wykonania zadań we własnym zakresie oraz przy wykorzystaniu odpowiedniej pomocy ze strony terenowych organów administracji i gospodarki narodowej;
- w jakim stopniu otrzymane zadania, siły i środki oraz nakazane terminy i rejony mobilizacji jednostek wojskowych wpłyną na sposób, czas i formę planowania mobilizacyjnego.

Wyjaśnienie powyższych problemów pozwoli dowódcy związku taktycznego ^{na} sprecyzowanie zakresu, formy i rodzaju przedsięwzięć, które powinny być zrealizowane w ramach planowania mobilizacyjnego rozwinięcia dowództwa i sztabu oraz oddziałów wchodzących w skład związku taktycznego. Pozwoli to również na wydanie wytycznych do planowania mobilizacyjnego oficerom sztabu związku taktycznego i dowódcom podległych oddziałów mobilizujących, które powinny ujmować:

- rodzaj i zakres przedsięwzięć wymagających szczególnego zaplanowania w odpowiednich dokumentach planu mobilizacyjnego rozwinięcia związku taktycznego;
- formę, sposób opracowania i treść poszczególnych dokumentów wchodzących w skład planu mobilizacyjnego rozwinięcia związku taktycznego;
- osoby odpowiedzialne za rozwiązanie poszczególnych zagadnień i opracowanie w tym zakresie odpowiednich dokumentów planu mobilizacyjnego;
- formy współpracy przy rozwiązywaniu poszczególnych problemów, w ramach związku taktycznego oraz instytucjami nadrzędnymi i współdziałającymi z oddziałami wchodzącymi w skład związku taktycznego szczególnie w zakresie zabezpieczenia uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych rozwijających się oddziałów;
- terminy zakończenia wykonania poszczególnych przedsięwzięć oraz opracowania dokumentów planu mobilizacyjnego.

W oparciu o otrzymane zadania i wytyczne, sztab związku taktycznego i sztaby oddziałów mobilizujących mogą przystąpić do planowania i opracowania odpowiedniej dokumentacji mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych.

2. Organizacja i planowanie mobilizacyjnego rozwinięcia na szczeblu związku taktycznego

Planowanie w zakresie mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk jest uzupełnieniem i kontynuacją planowania operacyjnego. Ustala ono sposoby mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych i środków niezbędnych do realizacji planów operacyjnych w ścisłym powiązaniu z założeniami osiągania wyższych stanów gotowości bojowej przez jednostki wojskowe. Ma ono na celu wypracowanie w oparciu o możliwości ekonomiczne i potrzeby obronne państwa, optymalnego systemu mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk oraz sprecyzowania form i sposobów działania w tym zakresie na poszczególnych szczeblach dowodzenia.

Jednakże wartości i realności planowania mobilizacyjnego, stanowiącego istotny element pracy dowódców i sztabów wojskowych wszystkich szczebli dowodzenia, decyduje dopiero praktyczna realizacja przedsięwzięć w zakresie mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych. Stąd też główny wysiłek dowódców i sztabów jednostek wojskowych powinien być skierowany na zapewnienie wysoce sprawnego i szybkiego wykonania w praktyce zadań mobilizacyjnych.

Rozpoczyna się ono z chwilą otrzymania zadań i rozwija się w sposób ciągły, ponieważ w trakcie planowania mogą zachodzić różne zmiany rzutujące na sposób realizacji niektórych przedsięwzięć wynikłych głównie z całokształtem warunków i systemów mobilizacyjnego rozwijania wojsk. Główny wysiłek sztabu związku taktycznego skupiony jest przede wszystkim na opracowaniu optymalnego planu mobilizacyjnego najbardziej odpowiadającego wymogom i warunkom w jakich może prowadzić mobilizację związek taktyczny.

Ponieważ zakres i charakter przedsięwzięć mobilizacyjnych wynika z założeń operacyjnych, związki taktyczne i jego oddziały istniejące i nowo formowane nie opracowują oddzielnych planów mobilizacyjnego rozwinięcia, a niezbędne zagadnienia w tym zakresie ujmują w planach osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej, w których z zasady ujmowane są sposoby realizacji przedsięwzięć zapewniających uzupełnienie potrzeb mobilizacyjnych oraz inne zagadnienia związane z przygotowaniem niezbędnych sił i środków dla mobilizacyjnego rozwinięcia oddziałów i zapewnienia im osiągnięcia pełnej gotowości bojowej.

Sztab związku taktycznego zgodnie z jego rolą jaką odgrywa w zakresie kierowania osiągnięciem gotowości bojowej podległych oddziałów, planuje i kieruje mobilizacją podległych i powierzonych do zmobilizowania oddziałów i jednocześnie jako organ wykonawczy realizuje zadania związane z osiągnięciem gotowości bojowej dowództwa i sztabu oraz pododdziałów mobilizowanych przez ten sztab jako jednostka mobilizująca.

Zakres planowania mobilizacyjnego, będzie uzależniony od charakteru i stanu organizacyjnego poszczególnych oddziałów związku taktycznego. W oddziałach rozwiniętych lub oddziałach o niepełnych stanach osobowych zbliżonych organizacyjnie do oddziałów rozwiniętych zakres przedsięwzięć związanych z planowaniem i realizacją mobilizacyjnego rozwinięcia będzie w zasadzie niewielki.

Natomiast w innych związkach taktycznych, w których skład wchodzi oddziały o niepełnych stanach osobowych, skadowane i nowo formowane, planowanie mobilizacyjne obejmować będzie szeroki i różnorodny zakres przedsięwzięć mobilizacyjnych.

Podstawę planowania mobilizacyjnego rozwinięcia na szczeblu związku taktycznego stanowią: dyrektywy, rozkazy, zarządzenia, wytyczne, instrukcje, wyciąg z tabeli mobilizacyjnego rozwinięcia /zadania/, tabele należności, dane dotyczące przydzielenia na zaspokojenie potrzeb mobilizacyjnych ludzi, środków transportowych, maszyn inżynierskich i urządzeń z gospodarki narodowej, zgromadzenie sprzętu i materia-

łów w użytku bieżącym i zapasie nienaruszalnym, możliwy zakres świadczeń osobistych i rzeczowych gospodarki narodowej i administracji państwowej itp.

Do zasadniczych przedsięwzięć w zakresie planowania mobilizacyjnego rozwinięcia związku taktycznego należy:

- określenie optymalnej metody i sposobu mobilizacyjnego rozwinięcia związku taktycznego w ramach osiągnięcia podwyższonej i pełnej gotowości bojowej jego pododdziałów;

- ustalenie miejsca, czasu i odpowiedzialności za mobilizacyjne rozwinięcie własnych jednostek i jednostek powierzonych do zmobilizowania;

- określenie wariantów i sposobów realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych w określonych stanach gotowości bojowej oddziałów;

- utrzymanie ciągłej i wysokiej sprawności urządzeń technicznych łączności i powiadamiania;

- zapewnienie uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych oddziałów w zakresie rezerw osobowych, środków transportowych, maszyn inżynierskich i urządzeń z gospodarki narodowej;

- ustalenie przedsięwzięć i sposobu materiałowo-technicznego zabezpieczenia mobilizacji;

- opracowanie oraz stałe uaktualnianie dokumentów dotyczących kierowania realizacją przedsięwzięć mobilizacyjnego rozwinięcia oddziałów związku taktycznego i oddziałów powierzonych do mobilizacji;

- opracowanie oraz wydawanie rozkazów, zarządzeń i wytycznych podległych i powierzonych do mobilizacji oddziałów i pododdziałów wojskowych;

- określenie przedsięwzięć pracy partyjno-politycznej w okresie mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych.

3. Planowanie materiałowo-technicznego zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia związku taktycznego

Materiałowo-techniczne zabezpieczenie mobilizacji jest integralną częścią ogółu przedsięwzięć wykonywanych na rzecz mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych i ma na celu całokształt ich zabezpieczenia w środki materiałowo-

techniczne zapewniające osiągnięcie pełnej gotowości bojowej wszystkim jednostkom i instytucjom wojskowym w czasie realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych.

W planowaniu materiałowo-technicznym zabezpieczenie potrzeb mobilizacyjnych w związku taktycznym uwzględnić należy potrzeby:

a/ wszystkich jednostek podległych i przydzielonych na zaopatrzenie gospodarcze do danego związku taktycznego będącego jednocześnie organem zaopatrującym;

b/ pododdziałów własnych jednostki mobilizującej, jednostek mobilizowanych oraz przydzielonych na zaopatrzenie gospodarcze do danej jednostki mobilizującej;

c/ pododdziałów własnych oraz jednostek podległych na zaopatrzenie gospodarcze do danej jednostki mobilizującej się.

Materiałowo-techniczne potrzeby mobilizacyjne związku taktycznego zabezpiecza się przez:

a/ zaliczanie na pokrycie potrzeb mobilizacyjnych uzbrojenia i sprzętu techniczno-wojskowego użytku bieżącego odpowiadającego wymogom użycia go w warunkach wojny;

- zgromadzenia w związku taktycznym, jednostek mobilizujących, środków materiałowo-technicznych w zapasach nienaruszalnych, nieznizalnych i doraźnych;

c/ pobór z gospodarki narodowej środków transportowych i innych środków technicznych oraz ustalonych materiałów powszechnego użytku.

Zapasy materiałowe przeznaczone na pokrycie potrzeb mobilizacyjnych jednostek gromadzi się bezpośrednio w oddziałach związku taktycznego już w czasie pokoju z wyjątkiem sprzętu i materiałów powszechnego użytku, to znaczy używanych nie tylko w wojsku ale i w gospodarce narodowej, a w które można zabezpieczyć jednostki wojskowe w drodze poboru bądź dostaw natychmiastowych z gospodarki narodowej.

W jednostkach rozwiniętych z uwagi na ich specyfikę, tworzone są jednak zapasy nienaruszalne z materiałów powszechnego użytku we wszystkich rodzajach sprzętu i materiałów w/g obowiązujących zapasów ruchomych.

Toteż planowanie materiałowo-technicznego zabezpieczenia mobilizacji ma na celu opracowanie optymalnego systemu wyposażenia jednostek istniejących i nowo formowanych - w uzbrojenie, sprzęt techniczno-wojskowy i materiały, należne im według etatów, tabel i norm należności czasu wojennego oraz sprecyzowania trybu działania w tym zakresie w czasie mobilizacyjnego rozwijania.

Organami wykonawczymi w zakresie planowania materiałowo-technicznego zabezpieczenia osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej na szczeblu związku taktycznego i oddziału są organa służb technicznych i kwatermistrzowskich, a w zakresie sprzętu propagandowego i kulturalno-oświatowego - zastępcy dowódców do spraw politycznych.

Do podstawowych prac wykonywanych w ramach opracowania planów osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej - jest ustalenie materiałowo-technicznych potrzeb mobilizacyjnych. Przy ustalaniu tych potrzeb uwzględnia się następujące dane dotyczące:

- a/ należności pokojowych i wojennych w poszczególnych rodzajach zaopatrzenia;
- b/ załączków wojennych lub
- c/ posiadanych ilości sprzętu i materiałów zapasu nienaruszalnego z posiadanych jednostek mobilizujących i mobilizujących się;
- d/ przewidywanego uzupełnienia sprzętu i materiałów z innych źródeł na podstawie posiadanych dokumentów;
- e/ planowanego uzupełnienia środków transportowych i innego sprzętu technicznego z gospodarki narodowej;
- f/ planowanych ilości sprzętu i materiałów do przekazania innym jednostkom wojskowym.

Dla ustalenia materiałów technicznych potrzeb mobilizacyjnych i stworzenia ich zabezpieczenia, odpowiednio do obowiązujących etatów, tabel i norm czasu wojennego, opracowuje się za każdy dział zaopatrzenia oddzielnie - księgi należności i zabezpieczenia potrzeb mobilizacyjnych związku taktycznego, na podstawie danych zawartych w tej książce, planuje się przydział sprzętu i materiałów z zasobów posiadanych i otrzymywanych w danym czasie dla jednostek

gospodarczych organicznych i będących na zaopatrzeniu związku taktycznego.

Sposób opracowania planu materiałowo-technicznego zabezpieczenia osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej na szczeblu związku taktycznego oraz podstawowej dokumentacji części mobilizacyjnej tegoż planu zawarty jest w części I skryptu na temat: "Ogólne zasady materiałowo-technicznego zabezpieczenia mobilizacji związku taktycznego i oddziału" nr b/31.016508.

4. Forma i treść podstawowych dokumentów mobilizacyjnych planu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej

Wszystkie zagadnienia i przedsięwzięcia w zakresie planowania mobilizacyjnego znajdują swoje odbicie w odpowiednio opracowanych dokumentach. Jeżeli sam proces planowania mobilizacyjnego polega przede wszystkim na opracowaniu jak najlepszych metod i sposobów realizacji zadań mobilizacyjnych, to przy opracowywaniu dokumentów istotną rolę odgrywa nie tylko treść ale i forma ujmowania poszczególnych zagadnień. Zarówno treść jak forma dokumentu powinny ściśle być dostosowane do szczebla dowodzenia i charakteru przedstawionego problemu oraz możliwości swobodnego posługiwania się nim w toku praktycznej realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych.

Dowództwo związku taktycznego planując przedsięwzięcia mobilizacyjne, w celu zapewnienia sprawnego kierowania procesem mobilizacyjnego rozwinięcia w podległych oddziałach i jednostkach powierzonych do zmobilizowania - opracowuje dokumentację, która powinna ułatwić w maksymalnym stopniu realizację zadań mobilizacyjnych. W zależności od treści i przeznaczenia, dokumenty mobilizacyjne dzielą się na zasadnicze, pomocnicze i sprawozdawczo-informacyjne.

Zasadnicze dokumenty planowania mobilizacyjnego mają charakter operacyjny i przedstawiają one całokształt przedsięwzięć związanych z mobilizacyjnym rozwinięciem oddziałów wojskowych. Forma tych dokumentów jest uzależniona od treści i rozwiązywanego problemu i powinna być ściśle

dostosowana do planowania w zakresie osiągania wyższych stanów gotowości bojowej i do potrzeb praktycznego ich wykorzystania.

Najlepszą formą opracowywania dokumentów mobilizacyjnych z praktycznego punktu widzenia, jest forma graficzna na mapie z legendą. Natomiast te problemy, których ze względu na swą treść nie da się przedstawić w formie graficznej, mogą być opracowywane w formie tabelarycznej, opisowej, wykresów, schematów itp.

Dokumenty części mobilizacyjnej planu osiągania gotowości bojowej powinny określać:

- zadania mobilizacyjne związku taktycznego i podległych oddziałów wojskowych;

- miejsca mobilizacji oddziałów związku taktycznego i jednostek wojskowych powierzonych do zmobilizowania przez te oddziały;

- zagadnienia mobilizacyjne ujmowane w planach osiągania wyższych stanów gotowości bojowej opracowywane przez podległe oddziały i samodzielne pododdziały;

- terminy zakończenia realizacji poszczególnych przedsięwzięć mobilizacyjnych zapewniających osiągnięcie pełnej gotowości bojowej w nakazanym czasie dla całego związku taktycznego;

- przypuszczalne warianty - w jakich mogą być realizowane przedsięwzięcia mobilizacyjne;

- sposób powołania i zadania rzutu alarmowego w jednostkach mobilizowanych;

- jak zostały rozmieszczone i urzutowane zapasy materiałowe i techniczne oraz sposób i czas ich pobrania przez oddziały mobilizowane;

- terenowe sztaby wojskowe uzupełniające potrzeby mobilizacyjne, w jakich ilościach oraz przewidywane terminy stwiennictwa żołnierzy rezerwy, środków transportowych, maszyn inżynierskich i innych urządzeń z gospodarki narodowej w oddziałach mobilizowanych;

- rozmieszczenie punktów kierowania mobilizacją, łączność oraz sygnały powiadamiania;

- 2 -

- sposoby zarządzania mobilizacji i powiadamiania w zakresie realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych;
- czas zakończenia realizacji zasadniczych przedsięwzięć mobilizacyjnych.

Dokumenty pomocnicze stanowią uzupełnienie lub rozwinięcie zasadniczych dokumentów planowania mobilizacyjnego, opracowywane zazwyczaj w formie tabel, wykazów, kalkulacji i materiałów analitycznych, kartotek itp.

Dokumenty sprawozdawczo-informacyjne opracowuje się po rozpoczęciu realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych i są one opracowywane w formie meldunków i sprawozdań z przebiegu mobilizacyjnego rozwijania oddziałów związku taktycznego.

Opracowanie części mobilizacyjnej planu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej powinno zapewnić:

- wyraźne określenie celu planowanych przedsięwzięć zgodnie z otrzymanymi zadaniami oraz posiadanymi siłami i środkami do ich realizacji;
- objęcie całokształtu problematyki mobilizacyjnej na danym szczeblu planowania /dowództwo i sztab związku taktycznego, oddziału/, z wyraźnym określeniem kolejności realizacji poszczególnych przedsięwzięć w toku mobilizacji;
- pełną zgodność omawianych problemów zarówno w ramach konkretnego planu związku taktycznego jak i planowanie dowództw i sztabów nadrzędnych, podwładnych i współdziałających;
- sprawną i szybką realizację przedsięwzięć mobilizacyjnych w każdych warunkach, w zależności od rozwoju sytuacji polityczno-wojskowej, w przypadku zarządzania mobilizacji skrytej lub jawnej, przed lub po wybuchu konfliktu zbrojnego;
- maksymalne usprawnienie i właściwe dostosowanie formy i treści poszczególnych dokumentów planu do rozwiązywanej problematyki z możliwością ich uzupełniania lub wymiany w przypadku częściowej deaktualizacji;
- komunikatywność poszczególnych dokumentów które by umożliwiały swobodne posługiwanie się nimi zarówno przez autorów jak i innych wykonawców planowanych przedsięwzięć mobilizacyjnych;

- możliwość łatwego sprawdzenia realności zarówno całego planu mobilizacyjnego jak i poszczególnych jego elementów;

- łatwość posługiwania się dokumentami planu mobilizacyjnego w toku mobilizacyjnego rozwijania i kierowania osiągnięciem gotowości bojowej oddziałów.

Ogólna ilość, forma i treść poszczególnych dokumentów wchodzących w skład planów opracowanych na szczeblu związku taktycznego i oddziałów może być różna, ponieważ nawet równorzędne związki taktyczne i ich oddziały mogą otrzymać różne zadania jeżeli chodzi o zakres jak i charakter przedsięwzięć mobilizacyjnych.

Podstawowym i stałym elementem każdego planu zawierającego problematykę mobilizacyjną jest myśl przewodnia /zamiar/ przeprowadzenia mobilizacji opracowywana w formie opisowej. Natomiast wszystkie pozostałe dokumenty planu będą stanowić załączniki do myśli przewodniej, o treści zależnej od charakteru i zakresu zadań mobilizacyjnych. Konkretną ilość, treść i formę dokumentów wchodzących w skład planu ustala każdorazowo dowódca związku taktycznego w czasie wydawania wytycznych.

Myśl przewodnia /zamiar dowódcy/ do przygotowania i przeprowadzenia mobilizacyjnego rozwinięcia związku taktycznego oraz podstawowe dokumenty tej części planu - powinny ujmować następujące zagadnienia:

A. Myśl przewodnia /zamiar/ dowódcy związku taktycznego:

1/ Analiza zadań mobilizacyjnych dowództwa i jednostek związku taktycznego, wynikających z planu osiągnięcia pełnej gotowości bojowej:

a/ zadania dla jednostek organicznych związku taktycznego, terminy wykonania przedsięwzięć mobilizacyjnych;

b/ zadania dla dowództwa związku taktycznego, terminy wykonania przedsięwzięć mobilizacyjnych;

c/ zadania dla jednostek organicznych związku taktycznego w zakresie mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych powierzonych tym jednostkom do zmobilizowania.

- 2/ Ocena stanu stałej gotowości bojowej dowództwa i jednostek związku taktycznego ich możliwości w wykonaniu zadań związanych z mobilizacyjnym osiaganiem odpowiednich stanów gotowości bojowej z uwzględnieniem czasu zakończenia mobilizacji.
- 3/ Ocena warunków w jakich może nastąpić realizacja przedsięwzięć mobilizacyjnych /ocena zagrożenia/ i ustalenie wariantów do przyjęcia w planowaniu mobilizacyjnego rozwinięcia związku taktycznego w powiązaniu z postawieniami dyrektywy operacyjnej w osiaganiu odpowiednich stanów gotowości bojowej wojsk.
- 4/ Ilość i sposób powołania rzutu alarmowego żołnierzy rezerwy i środków transportowych oraz sposób wykorzystania żołnierzy i środków transportowych tego rzutu, w jednostkach rozwiniętych, o niepełnych stanach osobowych, skadrowanych i formowanych od nowa.
- 5/ Organizacja przyjęcia żołnierzy rezerwy, środków transportowych i maszyn inżynieryjnych z gospodarki narodowej w garnizonach i ustalonych zapasowych rejonach mobilizacji przez jednostki mobilizujące i mobilizujące się.
- 6/ Organizacja materiałowo-technicznego zabezpieczenia mobilizacji:
  - a/ urzutowanie zapasów kwatermistrzowskich i techniczno-bojowych;
  - b/ sposób pobrania uzbrojenia i materiałów technicznych i magazynów garnizonowych i okręgowych /o ile taki sprzęt został złożony w tych magazynach/;
  - c/ sposób pobrania środków technicznych z zapasów gospodarki narodowej /jeżeli dla związku taktycznego są przewidziane do pobrania/.
- 7/ Organizacja osłony mobilizacji w jednostkach wojskowych związku taktycznego podczas realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych w poszczególnych wariantach mobilizacyjnego osiagania gotowości bojowej oraz siły i środki działające w tym zakresie wydzielone ze szczebla nadrzędnego.

- 8/ Organizacja i kierowanie mobilizacją w zakresie osiągnięcia gotowości bojowej związku taktycznego. Skład i organizacja punktów kierowania mobilizacją, punktów kontrolno-informacyjnych i punktów przyjęcia i rozdziału środków transportowych, Meldunki i czas ich przekazywania.
- 9/ Organizacja łączności powiadamiania, alarmowania i dowodzenia w okresie mobilizacji, sposób przekazywania sygnałów.
- 10/ Sposób ustalania potrzeb i zapotrzebowania świadczeń osobistych i rzeczowych dla zapewnienia realizacji określonych przedsięwzięć mobilizacyjnych.
- 11/ Sposób i czas wykonania innych prac wynikających z lokalnych warunków i dodatkowych zadań mobilizacyjnych i operacyjnych związku taktycznego.

X B. Plan mobilizacyjnego rozwinięcia związku taktycznego

/graficznie z legendą - patrz przykładowo zał. nr 1/

- zadania mobilizacyjne związku taktycznego /zgodnie z wyciągiem z tabeli mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych dla danego związku taktycznego/;
- terminy zakończenia przez nie mobilizacji;
- warianty przeprowadzenia mobilizacji, ilość, sposób i tryb powołania rzutu alarmowego;
- sposób otrzymania /od kogo w jakim czasie/, zarządzenia o przystąpieniu do realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych i w jakim wariantcie;
- terminy realizacji poszczególnych przedsięwzięć związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem mobilizacji.

C. Plan osłony mobilizacji

- siły i środki osłony mobilizacji szczebla nadrzędnego i danej jednostki mobilizowanej;
- czas i miejsce realizacji przedsięwzięć związanych z osłoną mobilizacji;
- odpowiedzialny za organizację i osłonę.

D. Plan uzupełniania stanów osobowych:

- kalkulacje stanu osobowego według etatu "CZW" i "CZP";
- potrzeby ogólne poszczególnych podległych jednostek;
- terenowe sztaby wojskowe uzupełniające potrzeby mobilizacyjne jednostek;
- organizacja i sposób przejścia stanu osobowego w jednostkach i dowództwie związku taktycznego.

E. Plan uzupełniania środkami transportowymi, maszynami inżynieryjnymi i innymi urządzeniami z gospodarki narodowej:

- kalkulacja stanu faktycznego i potrzeb mobilizacyjnych;
- terenowe sztaby wojskowe uzupełniające potrzeby mobilizacyjne;
- organizacja i sposób przyjęcia i rozdziału przybywającego na uzupełnienie sprzętu i środków transportowych dla dowództwa i jednostek wojskowych związku taktycznego.

F. Plan pracy partyjno-politycznej w okresie przygotowania i przeprowadzenia mobilizacji:

- siły i środki do pracy politycznej i propagandowej wśród społeczeństwa w czasie realizacji powołania żołnierzy rezerwy na mobilizację;
- plan tworzenia podstawowych organizacji partyjnych;
- plan pracy komitetów partyjnych;
- plan pracy politycznej i propagandowej na punktach przyjęcia i rozdziału stanu osobowego i środków transportowych.

G. Plan wykorzystania świadczeń osobistych i rzeczowych do wykonania czynności na rzecz dowództwa i jednostek związku taktycznego oraz jednostek powierzonych im do mobilizacji:

H. Plan uzupełnienia materiałowo-technicznego:

- rozmieszczenie zapasów materiałowych;
- czas, miejsce i sposób ich pobierania przez jednostki;
- terminarz pracy magazynów, asygnaty itp.;

I. Plan rozmieszczenia punktów kierowania mobilizacją:

- zadania punktu kierowania mobilizacją;
- skład, miejsce pracy i czas rozwinięcia punktu kierowania mobilizacją;
- organizacja łączności na okres mobilizacji;
- terminarz składania meldunków o przebiegu realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych;

J. Dokumenty dotyczące zabezpieczenia finansowego, medycznego, przewozów wojskowych okresu mobilizacji, protokoły zdawczo-odbiorcze koszar i sprzętu oraz nadwyżek pomobilizacyjnych oraz innych niezbędnych dokumentów zapewniających pełną realizację przedsięwzięć mobilizacyjnych.

Opracowane dokumenty części mobilizacyjnej planu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej oraz zabezpieczenia mobilizacyjnego ich rozwinięcia stanowią podstawę do:

- stawiania zadań i udzielania wytycznych mobilizacyjnych jednostkom i sztabom podległym;
- kierowania mobilizacją z chwilą jej zarządzenia.

III. URUCHOMIENIE I PRZEBIEG MOBILIZACYJNEGO ROZWINIECIA ZWIAZKU TAKTYCZNEGO

Podstawę przystąpienia do realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych związku taktycznego stanowi rozkaz Ministra Obrony Narodowej przekazywany bezpośrednio do wszystkich ogniw dowodzenia lub w formie umownych sygnałów powiadamiania, określających rodzaj nakazanych do realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych, przekazywanych w ramach garnizonowego systemu powiadamiania sił zbrojnych.

Sygnały o przystąpieniu do realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych przekazuje się w zasadzie przez wojskowe techniczne środki łączności do garnizonowych ośrodków powiadamiania, które przekazuje otrzymane sygnały bezpośrednio do wykonawców.

Funkcje garnizonowych ośrodków powiadamiania i alarmowania spełniają na obszarze garnizonu wyznaczone jednostki wojskowe posiadające służby dyżurne.

Sygnały o zarządzeniu mobilizacji mogą być przekazywane w sieci łączności ministerstwa łączności i spraw wewnętrznych. Sygnały te mogą być nadawane przez służby dyżurne wszystkich ogniw dowodzenia za pośrednictwem urzędów pocztowych i telekomunikacji oraz central łączności innych resortów po podaniu dodatkowego hasła "PILNY PANSTWOWY".

System powiadamiania o zarządzeniu mobilizacji, jest głównie nastawiony i przystosowany do zarządzenia mobilizacji skrytej w rozmiarach i zasięgu zależnym od potrzeb. Może też zaistnieć sytuacja, która zmusi do zarządzenia mobilizacji jawnej, dlatego też system powiadamiania o zarządzeniu mobilizacji winien być dostosowany również do uruchomienia mobilizacji jawnej.

Zarządzenie o przeprowadzeniu jawnej mobilizacji całości sił zbrojnych będzie zawsze przekazywane do wojsk i organów uzupełnień w ramach garnizonowego systemu powiadamiania i alarmowania. Równoległe z przekazaniem do wszystkich jednostek wojskowych i terenowych sztabów wojskowych właściwych sygnałów, fakt zarządzenia mobilizacji jawnej podaje się również do publicznej wiadomości, wykorzystując w tym celu

czynne rozgłoszenie polskiego radia i telewizji oraz innych środków masowego przekazu jak prasa, radiowęzły itp. oraz obwieszczenia zdeponowane w terenowych sztabach wojskowych, radach narodowych, zakładach pracy itp.

Zasadniczym środkiem powiadamiania o zarządzeniu mobilizacji jawnej jest łączność przewodowa. W przypadku naruszenia istniejących kanałów łączności przewodowej, podstawowymi środkami łączności w sensie przekazania zarządzenia mobilizacji jawnej będzie łączność radiowa i środki ruchome.

Dowództwo związku taktycznego może otrzymać sygnał wprowadzający stan podwyższonej gotowości bojowej, który będzie jednocześnie sygnałem do przystąpienia do realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych przewidzianych do tego okresu. Natomiast sygnał o wprowadzeniu pełnej gotowości bojowej będzie jednocześnie sygnałem do całkowitego mobilizacyjnego rozwinięcia związku taktycznego.

Jeżeli sztab związku taktycznego został wyznaczony do przekazywania sygnałów o zarządzeniu mobilizacji lub określonego stanu gotowości bojowej /w ramach garnizonowego systemu powiadamiania i alarmowania sił zbrojnych/, po otrzymaniu sygnału ustala jednostki wojskowe nakazane do zmobilizowania i przekazuje im odpowiedni sygnał.

W przypadku gdy sztab związku taktycznego nie bierze udziału w przekazywaniu sygnałów, otrzymuje tylko z garnizonowego węzła łączności sygnał o zarządzeniu mobilizacji dla podległych oddziałów oraz sygnał dotyczący zarządzenia mobilizacji w jednostkach wojskowych powierzonych mu do zmobilizowania.

Oddziały danego związku taktycznego dyslokowane w innych garnizonach aniżeli dowództwo, sygnały o zarządzeniu realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych otrzymują zgodnie z planem powiadamiania i alarmowania, a dowództwo związku taktycznego otrzymuje od tych oddziałów meldunki o otrzymaniu sygnału, o rozpoczęciu i przebiegu mobilizacji w tych oddziałach.

Dowódca i oficerowie związku taktycznego powinni znać dokładnie zasady postępowania w sprawie powiadamiania o zarządzeniu mobilizacji oraz czuwać aby z zadaniami tymi

byli zapoznawani w określonym zakresie podlegli oficerowie, a zwłaszcza pełniący służbę operacyjną i dyżurną.

Służba operacyjna i dyżurna związku taktycznego w zakresie powiadamiania o zarządzeniu mobilizacji powinna w szczególności:

- znać dokładnie obowiązujące instrukcje alarmowe;
- znać sposób powołania mobilizacyjnego rzutu alarmowego /uzupełniania w trybie alarmowym/;

- znać imienia osoby pełniące służbę dyżurną w oddziałach związku taktycznego i jednostek ujętych w planie powiadamiania oraz obowiązujące kryptonimy adresowe i ustalone sposoby łączności z nimi;

- sprawdzać funkcjonowanie środków łączności i utrzymywanie ich w stałej gotowości użytkowej;

- znać w oparciu o posiadane dokumenty, jakich jednostek wojskowych dotyczy dany sygnał i jakie nakazuje do wykonania przedsięwzięcia mobilizacyjne;

- znać komu, jakie i w jakim czasie ma składać meldunki o przekazaniu sygnału i przebiegu realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych.

W przypadku bezpośredniego oddziaływania nieprzyjaciela na oddziały związku taktycznego lub bezpośredniego uderzenia na sąsiednie garnizony i braku sygnału o wprowadzeniu pełnej gotowości bojowej dowódca związku taktycznego lub oddziału może zarządzić mobilizację podległych sobie oddziałów i przekazać odpowiedni sygnał do właściwych terenowych sztabów wojskowych w celu powołania z gospodarki narodowej żołnierzy rezerwy, środków transportowych, maszyn inżynieryjnych i innych urządzeń przewidzianych na uzupełnienie potrzeb mobilizacyjnych rozwijanych jednostek.

IV. KIEROWANIE PRZEBIEGIEM MOBILIZACYJNEGO ROZWINIĘCIA
ZWIĄZKU TAKTYCZNEGO W RAMACH OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW
GOTOWOŚCI BOJOWEJ

Sprawna i szybka realizacja przedsięwzięć mobilizacyjnych uzależniona jest przede wszystkim od właściwego kierowania procesem mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk na wszystkich szczeblach dowodzenia.

Dążenie do zapewnienia sprawnego kierowania procesem mobilizacyjnego rozwinięcia związku taktycznego wynika stąd, że w toku realizacji zaplanowanych uprzednio przedsięwzięć mogą wyniknąć różne, nie dające się przewidzieć sytuacje. Zachodzi więc konieczność ciągłego dokonywania oceny aktualnej sytuacji polityczno-wojskowej oraz szczegółowej analizy zadań, aby na tej podstawie można było podejmować właściwe decyzje do dalszego przebiegu mobilizacji. Ponieważ w procesie mobilizacyjnego rozwinięcia każdego nawet oddziału zaangażowany jest cały szereg organów zarówno wojskowych jak i cywilnych i rozmieszczonych na znacznym obszarze należy się liczyć z tym, że w wypadku oddziaływania nieprzyjaciela może zaistnieć cały szereg skomplikowanych sytuacji, w których jedynie właściwie zorganizowany system kierowania zapewni sprawne przeprowadzenie mobilizacji.

Mimo tego, że w toku mobilizacyjnego rozwijania jednostek wojskowych, sztab związku taktycznego może w tym samym czasie rozwiązywać szereg problemów operacyjnych /bojowych/, tym nie mniej aż do momentu osiągnięcia pełnej gotowości bojowej przez jednostki i oddziały mobilizowane - uwaga dowódcy i sztabu związku taktycznego musi być skupiona przede wszystkim na kierowaniu mobilizacją. Szczególnie dotyczy to związku taktycznego, który w swoim składzie posiada oddziały skadrowane lub nowo formowane.

Jest to tym bardziej niezbędne, że mogą zaistnieć okoliczności powodujące konieczność wprowadzenia istotnych zmian zarówno co do czasu, miejsca jak i zakresu przeprowadzonej mobilizacji, które nie pozostaną również bez wpływu na bojowe zużycie jednostek.

Kierowanie mobilizacyjnym rozwijaniem jest to zespół czynności i przedsięwzięć, podejmowanych w celu sprawnego i terminowego przeprowadzenia mobilizacji bez względu na szczebel dowodzenia i rozpoczyna się ono z chwilą otrzymania zarządzenia i trwa do momentu zakończenia mobilizacji oraz osiągnięcia pełnej gotowości bojowej.

Kierowanie mobilizacyjnym rozwinięciem związku taktycznego obejmuje następujące podstawowe przedsięwzięcia:

- szybkie przekazanie odpowiednich sygnałów i zarządzeń do właściwych wykonawców /jeżeli dowództwo związku taktycznego ma takie zadania/;

- zbieranie i analizowanie meldunków mobilizacyjnych oraz dokonywanie oceny zaistniałej sytuacji;

- zespolenie wysiłków organów uzupełnień i współdziałających z nimi organów administracji państwowej, gospodarki narodowej, organizacji polityczno-społecznych oraz jednostek wojskowych - celem zabezpieczenia sprawnego uzupełniania potrzeb mobilizacyjnych jednostek mobilizowanych;

- sprawowanie nadzoru nad realizacją przedsięwzięć mobilizacyjnych, wprowadzenie odpowiednich korekt oraz udzielenie im pomocy;

- kierowanie ewakuacją sprzętu bojowego i zapasów materiałowych z magazynów do rejonów alarmowych lub zależnie od sytuacji, do zapasowego rejonu mobilizacji;

- podejmowanie na podstawie analizy i oceny aktualnej sytuacji niezbędnych decyzji i przekazywanie ich do wykonawców w formie zarządzeń mobilizacyjnych;

- ciągle analizowanie rozwoju sytuacji polityczno-wojskowej i odpowiednie reagowanie na przebieg mobilizacyjnego rozwinięcia podległych jednostek wojskowych;

- prowadzenie mapy roboczej o przebiegu mobilizacji związku taktycznego;

- opracowywanie i przesyłanie meldunków i sprawozdań mobilizacyjnych do sztabu okręgu wojskowego;

- w przypadku zaistnienia poważnych zakłóceń w przebiegu realizacji planowanych przedsięwzięć mobilizacyjnych - sztab związku taktycznego opracowuje odpowiednie wnioski i przedstawia je dowódcy związku taktycznego, a następnie przekazuje decyzje dowódcy do wykonawców w formie zadań;

- koordynacja, nadzorowanie i udzielanie pomocy oddziałom związku taktycznego i jednostkom przez nie mobilizowanym w toku prowadzonej mobilizacji;

- utrzymywanie kontaktów z terenowymi sztabami wojskowymi zabezpieczającymi mobilizacyjne rozwinięcie oddziałów związku taktycznego i jednostek przez nie mobilizowanych.

Zasadniczym ośrodkiem kierowania mobilizacyjnym rozwinięciem związku taktycznego jest zorganizowany, w systemie stanowisk dowodzenia związku taktycznego punkt kierowania mobilizacją /PKM/. Natomiast elementami wykonawczymi, zorganizowanymi w jednostkach wojskowych są punkty kierowania mobilizacją punkty kontrolno-informacyjne /PKI/ oraz punkty przyjęcia transportu /PRT/ jednostek.

Działalność punktu kierowania mobilizacją na szczeblu związku taktycznego ma charakter organizacyjno-koordynujący i związana jest przede wszystkim z zarządzaniem mobilizacji i oddziaływaniem na przebieg mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych. Działalność tę uruchamia się z chwilą wprowadzenia stanu podwyższonej gotowości bojowej lub zależnie od potrzeb - na podstawie zarządzenia szczebla nadrzędnego.

W oddziałach rozwiniętych i o niepełnych stanach osobowych zbliżonych do oddziałów rozwiniętych oraz oddziałach o małych potrzebach mobilizacyjnych, można nie organizować oddzielnego punktu kierowania mobilizacją.

Obsadę punktu kierowania mobilizacją stanowią oficerowie dowództwa związku taktycznego zgodnie z decyzją dcy związku taktycznego. Bezpośrednim organizatorem i kierownikiem punktu kierowania mobilizacją jest zazwyczaj szef sztabu związku taktycznego. W skład grupy kierowania mobilizacją wchodzi oficerowie wydziału operacyjnego, szefostw rodzajów wojsk i służb, kwatermistrzostwa i inni. W zależności od zadań mobilizacyjnych związku taktycznego i jego stanu organizacyjnego /stopnia skadrowania/, dowodzenie pracą punktu kierowania mobilizacją może przyjąć dca związku taktycznego.

Punkt kierowania mobilizacją jako część składowa stanowiska dowodzenia dla realizacji swych zadań wykorzystuje wszelkie wojskowe techniczne środki łączności będące w dyspozycji stanowiska dowodzenia.

W zależności od tych potrzeb, dla utrzymania łączności z oddziałami mobilizującymi związku taktycznego w zapasowych rejonach mobilizacji oraz terenowymi sztabami wojskowymi zabezpieczającymi potrzeby mobilizacyjne tych oddziałów, PKM może wykorzystywać również systemy łączności resortów cywilnych /włącznie z MSW/, jak również powinno posiadać do swej dyspozycji odpowiednie ruchome środki łączności w postaci samochodów, śmigłowców itp.

Punkty kontrolno-informacyjne w jednostkach wojskowych /mobilizujących/ organizuje się w celu przyjęcia przybywających na mobilizację żołnierzy rezerwy oraz skierowanie ich do pododdziałów na wyznaczone stanowiska /funkcje/. W skład punktu wchodzi: /wyznaczony oficer/, oficer polityczny lub aktywista partyjny, lekarz oraz w zależności od ilości przyjmowanego uzupełnienia, odpowiednia ilość pisarzy i łączników.

Do zasadniczych zadań punktu kontrolno-informacyjnego należy:

- sprawdzenie tożsamości przybywających żołnierzy rezerwy oraz odnotowanie faktu ich przybycia do jednostki w wykazie rozdziału potrzeb mobilizacyjnych;
- kierowanie żołnierzy rezerwy zgłaszających swe nie-domagania oraz z widocznym schorzeniem - do lekarza;
- kierowanie żołnierzy rezerwy do pododdziałów punktów wyposażenia lub pododdziałów zgodnie z przeznaczeniem;
- prowadzenie danych ewidencyjno-statystycznych dotyczących stawiennictwa żołnierzy rezerwy powołanych na uzupełnienie potrzeb mobilizacyjnych i meldowanie dowódcy jednostki o stopniu stawiennictwa tych żołnierzy w pododdziałach;
- utrzymywanie ciągłej łączności z terenowymi sztabami wojskowymi w celu informowania ich na bieżąco o aktualnym stanie zgłaszania się żołnierzy rezerwy i w razie

potrzeby spowodowanie dodatkowego uzupełnienia w miejsce brakującej ilości żołnierzy wynikłej z niestawiennictwa ich na PKI.

Punkt przyjęcia i rozdziału środków transportowych /PRT/, w jednostkach wojskowych organizuje się w celu przyjęcia pojazdów samochodowych i maszyn inżynieryjnych na uzupełnienie potrzeb mobilizacyjnych jednostek.

W skład punktu wchodzi: kierownik punktu oraz odpowiednia ilość pomocniczego personelu technicznego i pisarzy, w celu zorganizowania odpowiednich punktów pracy.

Do składu punktu mogą być również powołani przedstawiciele poszczególnych zakładów pracy dostarczających środki transportowe lub maszyny inżynieryjne.

Do zadań punktu przyjęcia i rozdziału środków transportowych należy w szczególności:

- kontrola stawiennictwa i prowadzenia danych ewidencyjno-statystycznych;

- sprawdzenie sprawności technicznej i stanu przystosowania dostarczanych pojazdów samochodowych dla potrzeb eksploatacji w wojsku oraz stanu wyposażenia pojazdów i maszyn;

- wystawianie zaświadczeń o przekazaniu pojazdów samochodowych lub maszyn jednostce wojskowej;

- kierowanie pojazdu lub maszyny zgodnie z jej przeznaczeniem;

Jednostki wojskowe w zależności od warunków lokalnych mogą organizować przyjęcie pojazdów samochodowych, w porozumieniu z terenowymi sztabami wojskowymi bezpośrednio w cywilnych zakładach pracy, a szczególnie tych, które dostarczają większe ilości pojazdów samochodowych. W tym przypadku jednostka wojskowa sprawuje jedynie kierownictwo przez swego przedstawiciela w zakresie przyjęcia i skierowania do danego pododdziału pojazdu samochodowego lub maszyny.

Po rozpoczęciu realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych dla zapewnienia ciągłości kierowania przebiegiem mobilizacji - jednostki mobilizowane przekazują meldunki o rozpoczęciu przebiegu i zakończeniu mobilizacji do nadrzędnego szczebla

V. ISTOTA AKTUALNOSCI PLANU MOBILIZACYJNEGO

Najlepiej opracowany plan mobilizacyjnego rozwinięcia związku taktycznego mimo swej konkretności, będzie zawsze wytyczną działania obejmującą, założenia, zakres działania, obowiązki wykonawców i jako taki będzie ulegał ciągłej aktualizacji. Po opracowaniu planu mobilizacyjnego, który ogólnie można określić jako zbiór dokumentów żywych i stale zmieniających swą postać, będzie musiał być poddawany ciągłej aktualizacji poprzez dokonywanie zmian i poprawek spowodowanych:

- korektą zadań mobilizacyjnych lub przekazywaniem niektórych zadań innym wykonawcom;
- reorganizacją jednostek wojskowych wchodzących w skład związku taktycznego, a w związku z tym zmniejszeniem lub zwiększeniem ich potrzeb mobilizacyjnych;
- zmianą zasadniczych i zapasowych rejonów mobilizacji jednostek wojskowych;
- zmianami zasięgu terytorialnego podwładnych /równorzędnych/ sztabów wojskowych;
- nowymi udoskonalonymi rozwiązaniami w zakresie uzupełniania potrzeb mobilizacyjnych jednostek wojskowych, organizacji powiadamiania żołnierzy rezerwy o zarządzeniu mobilizacji, ich dowozu do jednostek wojskowych /miejsce stawiennictwa/, organizacji przyjęcia, uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych przez jednostki wojskowe;
- dalszymi usprawnieniami w zakresie kierowania mobilizacją /mechanizacja i automatyzacja kierowania mobilizacją/. Zapewnienie aktualności planu mobilizacyjnego osiąga się między innymi przez:
  - utrzymanie ścisłego kontaktu i współpracy między dowódcami jednostek mobilizujących a terenowymi sztabami wojskowymi w zakresie bieżącego uwzględniania zmian zachodzących w planach mobilizacyjnych;
  - systematyczne dokonywanie zmian w przydziałach mobilizacyjnych stanu osobowego, środków transportowych i innego sprzętu z gospodarki narodowej w jednostkach mobilizacyjnych i w terenowych sztabach wojskowych;

dowodzenia /oddziały, samodzielne pododdziały do sztabu związku taktycznego/ zgodnie z nakazanymi terminami, z wyjątkiem meldunków o szczególnych sytuacjach utrudniających lub opóźniających realizację zaplanowanych przedsięwzięć mobilizacyjnych, wynikłych w trakcie mobilizacyjnego rozwijania jednostek.

Meldunki w tych przypadkach jednostki wojskowe składają natychmiast po zaistnieniu trudności w realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych.

- sprawdzanie aktualności planu mobilizacyjnego w ramach komisyjnych kontroli poszczególnych elementów planu mobilizacyjnego i próbnych mobilizacji;

- ścisłe utrzymywanie przez terenowe sztaby wojskowe kontaktu z organami władzy cywilnej i jednostkami wojskowymi w zakresie aktualności ewidencji żołnierzy rezerwy, środków transportowych i innych urządzeń w gospodarce narodowej;

- prowadzenie systematycznej kontroli stanu technicznego pojazdów mechanicznych będących w gospodarce narodowej, przez dowódców jednostek mobilizujących oraz przez terenowe sztaby wojskowe.

Nieprzestrzeganie tych zasad w zakresie utrzymania aktualności planu mobilizacyjnego będzie miało zasadniczy wpływ, a tym samym może opóźnić termin zakończenia mobilizacji i osiągnięcie odpowiedniej gotowości bojowej związku taktycznego.

W związku z tym należy podkreślić, że problem aktualności opracowanego planu mobilizacyjnego rozwinięcia związku taktycznego powinien być stałą troską zarówno dowódcy związku taktycznego jak i dowódców jednostek mobilizujących oraz szefów terenowych sztabów wojskowych uzupełniających potrzeby jednostek mobilizowanych.

Załącznik 1 - Mapa zadań mobilizacyjnych /kalka/.

Odbito 100 egz.

Egz.nr 1-100 bibl.tajna

Wyk.płk ŁABEDZ

Druk.K.L.

Nr.ks.01467/02581/WW

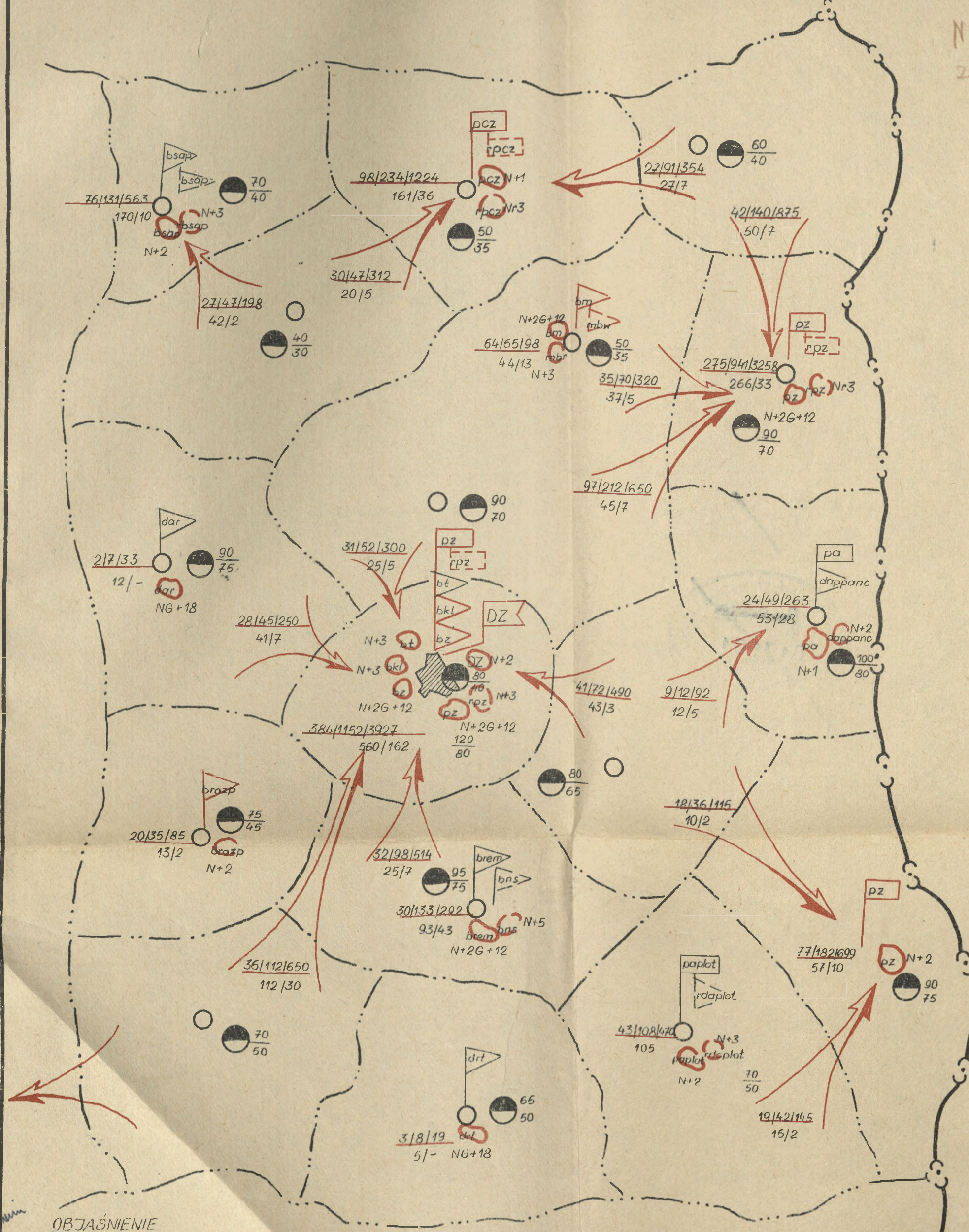
Kor.H.S.

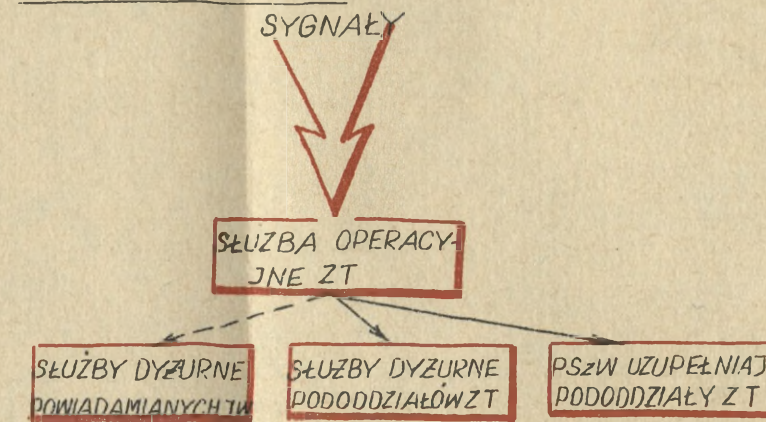
MAPA ZADAŃ MOBILIZACYJNYCH DO PLANU OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ Z.T.

Nie powinni a mokrzyja zęby

szk. s. korr

1. POWIADOMIENIE

2. WARIANTY PRZEPROWADZENIA MOBILIZACJI

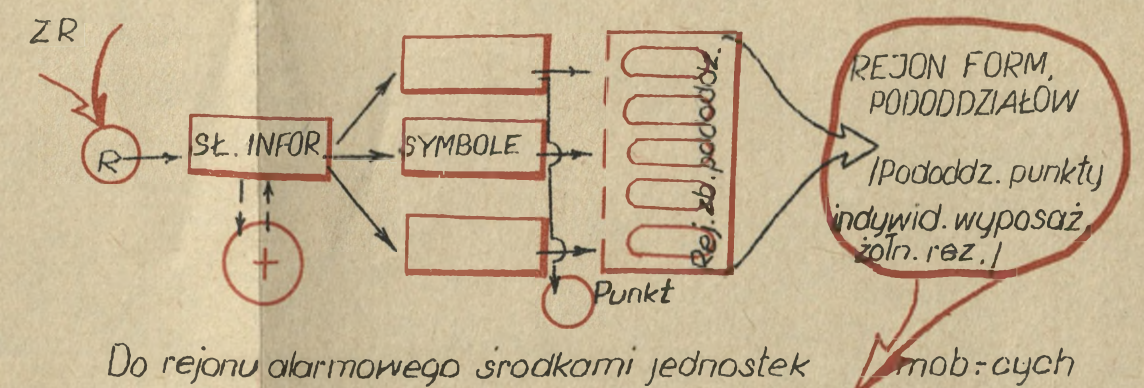
- I - Realizacja przedsięwzięć mobilizacyjnych po wyprowadzeniu stanu podwyższonej got. boj.
- II - Realizacja przedsięwzięć mobilizacyjnych po wprowadzeniu stanu pełnej gotowości bojowej, poprzedzanej stanem podwyższonej gotowości bojowej.
- III - Mobilizacyjne rozwinięcie związku taktycznego po wprowadzeniu stanu pełnej gotowości bojowej bezpośrednio ze stanu stałej gotowości.

3. SYGNAŁY

TREŚĆ SYGNAŁU	SYGNAŁY
Wprowadzenie stanu podwyższonej gotowości bojowej	„BURZA”
Wprowadzenie stanu pełnej gotowości bojowej	„ZAMIEĆ”
Postawienie w stan gotowości bojowej określonych jednostek wojskowych	„GROM” A-225, A-230,

Uwaga: cyfry do sygnału „GROM” oznaczają numery mob. jednostek wojskowych przewidzianych do rozwinięcia.

4. ORGANIZACJA PKJ DOWÓDZTWA I PODODDZ. ZT

OBJAŚNIENIE

- Granica województwa
- Granica powiatu
- - Siedziba PSZW
- - Stałe i zapasowe miejsca mob.

- 32/99/514 - Ilość potrzeb mob. ofic. | podofic. | szer. rez. w garnizonie.
- 25/7 - Ilość potrzeb mob. środków transp. | przyczep w garnizonie
- 3/8/19 - Ilość ofic. | podofic. | szer. rez. otrzymywanych z terenu innego powiatu.
- 5/2 - Ilość środków transp. | przyczep | przyczep przekazywanych z terenu innego powiatu.
- 90/75 - Skład GPN: w liczniku benzyna w mianowniku olej napędowy

DOWÓDCA ZT:

WYKONANO w 100 egz.
Egz. 1-100 Zał. do skryptu
Oprac. ptk ŁABĘDZ

Wzrost ZT w W. S. W. mobilizacja w garnizonie

BIBLIOTEKI SZKOLENIO
KADEMU SZTABU GENERALNE
m. gen. broni. Świerczewskie

~~039189~~

BIBLIOTEKA SZKOLENIO
ŚWIERCZEWSKIE
~~017301~~

174 205